

Kresťanská pohotovosť

list zboru s výkladom a aplikáciou textu Titovi 3,1

18.3.2020 | Tomáš Matocha

Títovi 3,1: „Upomínaj ich, aby sa podriad’ovali kniežatám a vrchnostiam, aby ich poslúchali a boli hotoví ku každému dobrému skutku.“ (Roháčkov preklad)

0 Úvod

Drahí bratia a sestry, ťažko hľadám slová na opis súčasnej situácie so stále prísnejšími opatreniami proti šíreniu koronavírusu. Je to zvláštne. Je to niečo, čo som já osobne ešte nezažil (ročník 1990). Zvykol som si, že pohromy na spôsob biblických prorociev o posledných časoch, sa zvyčajne udejú niekde na druhej strane sveta: pustošivé hurikány Strednej Ameriky, ázijské zemetrasenia, prenasledovania kresťanov na Strednom Východe atď. Tentoraz však to, čo začalo ako jedna z ďalších vzdialených katastrof v Číne, je zrazu doslova pred našimi dverami. Zisťujem, že nemôžem cestovať na rodnú Moravu, kedy sa mi zapáči. V obchode začínajú chýbať niektoré veci, na ktoré som bol zvyknutý, že tam vždy sú, a zdanlivo nemenný rytmus pracovného týždňa a nedeľných bohoslužieb sa zastavil. My všetci zažívame dôsledky týchto udalostí a sme tak nejako rozrušení alebo aspoň vyrušení z rutiny nášho života.

Človek však nemusí byť veľký „Písmák“, aby vedel, že Biblia aj o týchto veciach hovorí – a nie zriedkavo. Pán Ježiš v dvadsiatej prvej kapitole evanjelia podľa Lukáša predpovedá dve udalosti: zničenie chrámu,

ktoré sa udialo v r. 70 nášho letopočtu a od verša 25 i okolnosti svojho vlastného druhého príchodu. Hovorí o zemetraseniach, hladu, moru, hrôzach, úzkosti, zmätku a zomieraní strachom v očakávaní toho, čo príde na svet. Varuje svojich nasledovníkov, aby sa nenechali ukolísat' pohodlným životom, ale bedlili (v. 34), a povzbudzuje ich: „Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa, zodvihnite hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ (v. 28).

Možno sme tak troška zaspali naším kludným európskym životom, zatiaľčo naši bratia a sestry v širom svete zápasili s pohromami a prenasledovaním. Súčasný núdzový stav je však aj pre nás prebudením. Ďaleko od zúfania si, Ježiš nás nabáda, aby sme sa vzpriamili a dvihli hlavu z dlaní. Blízkosť nášho vykúpenia, ktorú tieto strašidelné veci ohlasujú, by mala byť pre všetkých kresťanov povzbudzujúcou správou. Vlastne sú to len kresťania, kto naozaj veľmi dobre vie, čo sa to so svetom deje a čo ho čaká v blízkej aj vzdialenej budúcnosti. A práve z toho vyplýva dôležitá úloha pre každého z nás.

1 Kresťanská pohotovosť

Jednou z hlavných myšlienok Pavlovho listu Títovi je, že zdravé kresťanské učenie sa od bludárov a márných mudrlantov odlišuje nielen správnou teologickou argumentáciou, ale najpresvedčivejšie dobrými skutkami. V spojení duchovného a pozemského ide Pavol až tak ďaleko, že spája „zdravú náuku“ aj s niečím tak obyčajným, ako je starostlivosť gazdiniek o domácnosť (porovnaj 2,1 a 5). Vytvára tak veľmi úzke spojenie medzi tým, čo verím a tým, čo robím. Inak to totiž naozaj neide. Dokonca

aj sám Všemohúci Boh sa neuspokojil so skladaním nebeských balád o tragickej situácii padlého človeka, ale vstúpil priamo do stredu našej špinavej existencie (2,14). Je fascinujúce, že ten, ktorý nás nekonečne prevyšuje, stal sa kvôli nám hmatateľným, konkrétnym a praktickým bohom-človekom, Ježišom Kristom. Spasiteľom sveta – umývačom nôh.

Po tom, čo Pavol predostrel túto svoju myšlienku v druhej kapitole, začína tretiu kapitolu príkazom ku poslušnosti vrchnostiam a (po)hotovosti ku každému dobrému dieľu. Chce po krétskych kresťanoch, aby bolo ich kresťanstvo zjavné nielen vo vnútrocirkevných zápasoch o pravoverie, ale aj navonok voči svetu. Preto ich nabáda, aby boli hotoví, teda pripravení zrobiť čokoľvek dobré sa naskytne. Znamená to vopred očakávať, že sa niečo stane, aby som mohol okamžite zareagovať.

Boží služobníci, teraz je tá chvíľa, ktorú Ježiš predpovedal. Teraz je tá príležitosť, na ktorú sme čakali. Videli sme spokojnosť neveriacich ľudí so svojim pohodlným životom a modlili sme sa za to, aby sa otvorili evanjeliu. Boh zatriasol a stále trasie celým svetom. Teraz je tá chvíľa, aby cirkev bola naozaj cirkvou, počúvala vrchnosť a bola pohotová ku každému dobrému skutku.

1.1 V praxi

Je zodpovednosťou každého z nás, aby aj túto myšlienku premenil na hmatateľný, praktický skutok. Aj samotná fráza „dobrý skutok“ už znie tak nejako étericky. Musíme ju však realizovať v každodennom živote v zmysle byť ľuďom užitoční, pomáhať, nasadiť zdravie a život

pre druhých.

Na prvom mieste to znamená ísť príkladom v zodpovednom správaní a dodržiavať nariadenia a opatrenia vlády. Neopatrnosťou ohrozujem predovšetkým tých okolo seba. Treba však povedať, že pre väčšinu z nás poslušnosť biblickému príkazu bude znamenať tiež podstúpiť riziko a ohroziť seba a svojich blízkych. Hovorí sa, že najohrozenejšou skupinou sú starí ľudia. Z biblického pohľadu sú však najohrozenejšou skupinou ľudia nespasení – mladí aj starí – bez ohľadu na prítomnosť koronavírusu. Keď neveriaci zomrie, už niet cesty späť.

Preto hľadáme spôsoby, ako môžeme nieť riziko nákazy namiesto nich. Na nákupy bude stále treba chodiť. Bude však lepšie, ak ponúkneme našim neveriacim priateľom a najmä seniorom, že im nakúpime, vyzdvihneme lieky v lekární a pod., aby sa nemuseli vystavovať riziku. „Nikto nemá väčšej lásky ako ten, čo svoj život kladie za svojich priateľov“ hovorí Ježiš, ktorý dal svoj život za Teba a za mňa. Robia to zdravotníci, robia to predavačky v obchode, čím skôr máme dať svoj život v stávkú aj my, ktorým ani choroba ani smrť nemôže večne uškodiť!

Je to práve táto poslušnosť vrchnostiam a pohotovosť ku každému dobrému dielu, čo je dobrým svedectvom cirkvi pred svetom. Tak sa nám otvoria dvere do srdca našich neveriacich priateľov a evanjelium im bude zrazu znieť ako niečo skutočné. Veď ho videli v akcii – pri Tebe a pri mne! Vďaka tejto situácii budeme môcť ešte dlho siať a žať, ak urobíme všetko pre dobro a bezpečie ľudí okolo nás.

2 Bud' opatrný, ale odvážny!

Ježišova milovaná cirkev, nedeje sa nič, o čom by Tvoj Spasiteľ a Ženích nevedel! Možno si si podriemala a nenechala si sa veľmi rušiť vzdialeným hrmením, ale teraz si hore a je to Tvoj Pán, kto Ťa zobudil. Ohlasuje svoj príchod – Tvoje konečné vykúpenie. Preto zdvihni zohnutú hlavu a vyhrň rukávy, lebo Ťa čakajú svadobné prípravy. Je treba pozvať ľudí na hostinu!

Nebud' hlúpy, chráň seba aj druhých! Ale ak sa nedá inakšie a treba riskovať, vydaj radšej samého seba v riziko, ako by sa mali ohroziť ostatní. To je podstatou lásky – sebaobetovanie.

Zatelefonuj, napíš a povzbud'! Šír pokoj! Nadväzuj kontakty, posilňuj vzťahy! Zorganizuj hromadný nákup pre susedov! Vyzdvihni, prines, poslúž! Pýtaj sa a pomôž! Neskrývaj sa za falošnú skromnosť ale nech v tejto napätej situácii žiaria Tvoje dobré skutky pred ľuďmi, aby vzdali chválu Otcovi v nebesiach. Deje sa a bude sa diať ešte veľa zlých vecí – otázkou je, či ostane pri zlom, alebo či sa bude diať aj veľa dobrého. Na to treba pohotových kresťanov. Teba a mňa.